

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010030
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813010030.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. decembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

N. D.

nar. XX.XX.XXXX v H., okres C., trvale bytom H., Q. č. XXX/XX, C., Q. M., t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/9/2013-114 zo dňa 03.07.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku časť výroku o vine, ktorým bol obžalovaný N. D. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. ako aj celý výrok o treste a o uloženej povinnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný N. D. pri nezmenenom výroku o vine pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. o d s u d z u j e podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. k peňažnému trestu vo výške 200 (dvesto) €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný N. D. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/9/2013-144 zo dňa 03.07.2013 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., pretože sa dňa 5. novembra 2012 v čase o 15.00 hodine v H., okres C., na terase rodinného domu s popisným číslom XXXX, vyhrážal smrťou poškodenému I.. C. H., na ktorého so sekerou v ruke kričal, že ho zabije a trikrát sa na neho zahnal, pričom ostrým sekery mieril na jeho hlavu, útoky poškodený odvrátil, počas toho na teraz domu vyšla manželka poškodeného I.. T. H., ktorá sa útok snažila nahrat' na mobilný telefón, počas toho jej obžalovaný dal facku a vytrhol z ruky mobilný telefón značky T. XXXX, ktorý jej napriek výzvam nevrátil a tento vzal a uschoval v chate susediacej s domom poškodených, následne sa vrátil na terasu rodinného domu v H., okres. C., s popisným číslom XXXX, kde poškodenej I.. T. H. s kuchynským nožom v ruke povedal, že jej rozpára brucho a urobil výpad s nožom smerom k nej, pričom jej mieril na brucho, útok odvrátil I.. C. H., na ktorého potom rovnako týmto nožom zaútočil a nakoniec zo schodiska vedúceho na terasu rodinného domu vytrhol dva metre dlhý drevený kus zábradlia, ktorým sa dvakrát zahnal na hlavu poškodeného I.. C. H., čím v poškodených vyvolal dôvodnú obavu o život a zdravie

a odcudzením mobilného telefónu spôsobil poškodenej I.. T. H. škodu vo výške 30 € a poškodením zábradlia poškodenému I.. C. H. škodu vo výške 7 €.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody na 16 mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému prikázal počas skúšobnej doby nepriblížiť sa k poškodeným I.. C. H., nar. XX.XX.XXXX a T. H., nar. XX.XX.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine, ako aj o treste. V dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že poškodený I.. C. H. a T. H. voči nemu účelovo svedčili z dôvodu, že medzi nimi pretrvávajú dlhoročné spory. B. manželia H. verbálne napádajú nielen jeho, ale aj celú jeho blízku rodinu, ktorá v ich nehnuteľnosti trávi letné mesiace. Manželia H. zo svojej chaty vykrikujú na neho, alebo na jeho známych a priateľov, načo tam chodia, že ich vyrušujú, aby odtiaľ vypadli. K tejto veci na hlavnom pojednávaní neboli vypočutí príslušníci jeho rodiny, ktorí by uviedli ako vulgárne sa H. správajú, keď sa spoločne nachádzajú v chate a ako ich svojím správaním obťažujú. Pokiaľ sa týka uloženia povinnosti nepriblížiť sa k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli, toto považuje za nereálne a za porušenie jeho ústavných práv užívať si vlastnú nehnuteľnosť riadne a nerušene bez obmedzenia. Na verejnom zasadnutí pripojil k odvolaniu kúpno-predajnú zmluvu, z ktorej vyplýva, že časť nehnuteľnosti majú odkúpenú ako spoluvlastníci s poškodenými H., pričom aj prístupová cesta k nehnuteľnosti je situovaná tak, že obžalovaný bez toho, aby prešiel v blízkosti nehnuteľnosti poškodených, by sa na svoju chatu nedostal. Pripojil k odvolaniu aj plánok o situácii oboch nehnuteľností, z ktorého toto tvrdenie vyplýva. Žiadal preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a jeho spod obžaloby oslobodil, prípadne pokiaľ dospeje k záveru o vine, aby mu uložil trest odňatia slobody s podmieničným odkladom na samej spodnej hranici trestnej sadzby ale bez obmedzenia nepriblížiť sa k poškodeným H. a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napádaných výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a na základe takto vykonaného dokazovania správne zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd vychádzajúc z dôkaznej situácie nemal žiadne pochybnosti o takto zistenom skutkovom stave. Na druhej strane sa však odvolací súd nestotožnil s tým, pokiaľ súd prvého stupňa konanie obžalovaného kvalifikoval aj ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. Z dôkaznej situácie totiž vyplynulo, že obžalovaný vzal poškodenej I. T. H. mobilný telefón po tom, čo sa táto snažila predmetný konflikt, ktorý vznikol zachytiť na tomto telefóne. Po príchode polície predmetný telefón obžalovaný príslušníkom PZ odovzdal s tým, že vysvetlil, prečo ho poškodenej zobral. Pre naplnenie subjektívnej stránky prečinu krádeže podľa § 212 Tr. zák. sa pritom vyžaduje, aby si páchatel prisvojil cudziu vec v úmysle si ju privlastniť a používať ju ako vlastnú. Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda páchatel získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám. V tomto prípade však takýto úmysel u obžalovaného preukázaný nebol. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej bol obžalovaný uznávaný vinným aj z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a následne zrušil aj celý výrok o treste tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 321 ods. 3 Tr. por.

Keďže odvolaciemu súdu na základe skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, nič nebránilo, aby vo veci rozhodol rozsudkom sám tak, ako to umožňuje ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému peňažný trest vo výške 200 €, a pre prípad úmyselného

zmarenia tohto trestu uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody na jeden mesiac. Tento trest považuje odvolací súd za primeraný a spravodlivý k okolnostiam prípadu a k zavineniu obžalovaného. Z dôkaznej situácie je totiž zrejmé, že tento konflikt medzi poškodenými a obžalovaným nie je ojedinelý a medzi týmito sú trvalo narušované susedské vzťahy. Pri ukladaní trestu musel odvolací súd napokon zohľadniť aj okolnosť, že od spáchania skutku uplynula už doba viac ako troch rokov.

Z uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.